

De boselfjes vliegen naar huis door het Sterrenlichtbos
als ze een eenzame eenhoorn zien.

'Alles goed?' vraagt het elfje Luna.

'Eigenlijk niet', zegt Albert de eenhoorn.

'Het is hier donker en dat vind ik niet fijn!'

'Maak je geen zorgen', zegt Luna.

'Kijk, ik laat mijn toverstok twinkelen.'

'Dat is mooi', zegt Albert. 'Maar het is nog steeds best wel donker.'

'Kom maar mee...' zegt Luna.

De elfjes nemen Albert mee naar de Paddenstoelenplek.
'Kijk', zegt Luna. 'De elfjes hebben brandende lantaarns
om het donker weg te jagen.'
'Erg mooi,' zegt Albert, 'maar de rest van
het bos is nog steeds heel donker.'

'Daar vergis je je toch!' zegt Luna.
'Kom maar mee...'

Alle elfjes in het bos fladderen om Albert
heen en spreken een toverspreuk uit.
'Wat gebeurt er?' vraagt Albert.

'Kijk!' zegt Luna. 'Nu heb je zelf een twinkellichtje!'

'O, DANK JE WEL!' zegt Albert.
'Nu is het overal waar ik ben heerlijk licht!'